

nieuwsgierigheid, de manier waarop ze dat met haar eigen talenten in de praktijk brengt, haar verliefdheid op de bodem en haar passie.'

Waarom Suriname?

Madelon de Beus: 'Met de tweede reis werk je aan verduurzaming van de samenwerking op het gebied van onderwijs en voorlichting. Voor onze studenten zijn stageplaatsen in Suriname een laagdrempelige manier van internationalisering vanwege de taal: er zullen binnenkort enkele Stoas-studenten stagelopen in Nickerie. In Suriname kunnen wij meehelpen aan de pedagogisch-didactische scholing van voorlichters, die al wel inhoudelijk deskundig zijn.'

'Hiermee laten we ook zien hoe belangrijk we de achtergrond en cultuur vinden van de nieuwe Nederlanders, uit vooral de TMSA-landen (Turkije, Marokko, Suriname, Antillen). Dat heeft er al toe geleid dat we via Maureen Silos meer contact hebben met Surinamers in Nederland; heel stimulerend voor Kies Kleur in Groen.'

Rudy Richardson

Rudy Richardson, lector diversiteit aan Staos Wageningen: zo'n reis biedt een versterking van het onderzoek naar succesvoorwaarden bij trans-culturele ontmoetingen, zowel nationaal als internationaal. Afspraken zijn zoveel concreter en succesvoller als je je eerst verdiept hebt in elkaars cultuur. Momenteel houden veel scholen de contacten met Suriname af, bijvoorbeeld vanwege Bouterse. Maar je kunt je ook afvragen hoe het komt dat hij zo populair is in Suriname, vooral bij de jongeren, en dat als uitgangspunt accepteren.'

column

kaka-iigee

Esther is programmamanager van Kies Kleur in Groen en woont in Wageningen.

Versie 2

Onze pleegzoon koos meestal de flegmatieke weg. Als Turkse jongen kreeg hij vaak de vraag 'hoe zit het met jou en je tante'. Hij schatte zijn gesprekspartner razendsnel in en koos voor één van de twee varianten die onze levenssituatie samenvatte. Versie 1: ik woon bij mijn tante. Die blonde vrouw is mijn andere tante. Ze hebben wat met elkaar. Versie 2: ik woon bij mijn tante. En dan is er ook nog die blonde vrouw. Ze helpt met mijn opvoeding.

Ik geef toe, variant 2 vond ik moeilijk aan te horen. (Die blonde vrouw, zei ik een keer achteraf tegen hem, is dat nou dezelfde die op zaterdag altijd de badkamer komt poetsen?). Maar toch was zijn strategie begrijpelijk en effectief. Hij kan het ook niet helpen dat hij opgroeide bij twee vrouwen en dat er mensen zijn, die dat maar niks vinden. Door zijn feilloos ontwikkelde inschattingsvermogen, slalomde hij zo langs allerlei homofobe mensen zijn jeugd door, zonder al te veel commentaar op zijn leefsituatie.

Nu zijn de tijden dan veranderd. De acceptatie van lesbische-, homoseksuele-, biseksuele- en transgender mensen staat onder druk. Voorlichting over seksuele diversiteit wordt verplicht op scholen. Negen politieke partijen hebben een 'roze stembusakkoord' gesloten. Er staat bijvoorbeeld in dat een ambtenaar straks niet meer mag weigeren om mij met een vrouw te trouwen, ook al vindt hij dat diep in zijn hart een onvergeeflijke zonde.

Ik ben een groot voorstander van een goed homobeleid op scholen. Het is nodig. Kies Kleur in Groen is een roze netwerk aan het inrichten om dit op diverse niveaus te stimuleren en ondersteunen. Groene scholen profiteren enorm van Theater Aan Z, die met hun interactief theater docenten en leerlingen in hun hart raken en helder maken waarom een homobeleid voor alle mensen op school van belang is. Het gros van de scholen is in staat hierin grote stappen te zetten met input van ons. Vrijwillig.

Allemaal weten we dat een klein deel van de schoolbesturen in Nederland geen enkele vorm van seksuele diversiteit accepteert en dit uitdraagt aan leerlingen. Daar zullen we niets aan veranderen. Niet met wetten, verplichtingen, akkoorden. Mijn pleegzoon zou aan één blik op de directeur van zo'n school genoeg hebben. Oké: versie 2.

Esther Wouters